

אורך מסלול 15 ק"מ
זמן רכיבה ברוטו
עד 3 ש', כולל מנוחות
קושי פיזי קל/בינוני
קושי טכני קל/בינוני
מעגלי כן

מעוף העגור

ביקור בסינגל עגור הדרומי

חום יולי-אוגוסט. הראש קודח בקסדה. יוני 2010 היה החודש החם אי פעם, מאז שהחלו לדגום את גרף הצלזיוס. הגוף בשוק טרמי במיוחד אחרי שאתה חוזר מחו"ל ורכבת שבוע ברכס אלפיני 2500 מ' מעל פני הים והכל ירוק ומחייך. הרכיבות בקיץ שלנו מסתכמות בניחות של יגומרים הולכים' ע"מ לשמור על מעט שפיות במגבלות מועקת החום והלחות הכללית. מוקדם מידי בבוקר זה מוקדם מידי ואח"צ כבד והביל. אז ככה בתוך האילוצים האלו של הרכיבות הקצרות, קשה לתכנן מסלול מגניב שגם יתן מוזה לכתוב עליו. המוח יבש ולא יצירתי ואז בדיוק מתחיל הלחץ מכיוון המערכת, ענבל העורכת בגישה חייכנית אך לא מתפשרת, שואלת מה קורה? מתי אני מקבלת את הכתבה?. לחץ, לחץ. וחס בחוץ. אז חיפשתי משהו יבשתי, קצת גבוה, לא לח, שיהיה מוצל, שרובו בסינגל וגם לא מוכר. ורובו בסינגל כבר אמרתי? שיחה קצרה עם יואב בהט מתכנן השביל עבור קק"ל, ולמחרת אני בדרך לרכיבה בסינגל עגור הדרומי עם יפתח סהר, יוזם ומקים מועדון AllRide והפאמפ טרק בכפר אחים, בונה ומתכנן שבילים בעצמו.

יורם חן יפתח סהר ויורם חן

מעט על האזור ופרייקט שבילי האופניים

על פרויקט שבילי האופניים שיוזמים ומקימים קק"ל סיפרנו ורכבנו רבות. שביל עגור הדרומי נמצא בתחומי פארק בריטניה שהוא חלק מחבל עדולם אשר בשפלת יהודה, מדרום לבית שמש. חלקו הצפוני של הפארק נמצא באגן הניקוז של נחל האלה ואילו חלקו הדרומי באגן הניקוז של נחל גוברין. שני הנחלים הם יובלים של נחל לכיש, הנשפך לים בחוף אשדוד. האזור

המאבק בשביל עדולם / יואב בהט

בסצנת הסיום של הסרט 'גבעת חלפון אינה עונה', חוגגים כל הנוכחים סביב באר הנפט שהתנלתה בחולות, בעוד טוביה צפיר ההמום יוצא מהבאר מכוסה בנוזל השחור. הדבר מסמל בעיני את המקום אותו תופסת הבהלה לנפט במדינתנו הקטנה והצפופה - כשיש סימני נפט, השכל הולך לאיבוד וכולם עוברים לדום מתוח.

חבל עדולם בשפלת יהודה, שבו נמצאים שניים מהפארקים היפים של קק"ל - פארק בריטניה ופארק עדולם, נמצא לאחורונה במוקד של מאבק סביבתי מהמורכבים שידעה המדינה. לפני כשנתיים, משרד התשתיות העניק לחברה מסחרית בבעלות אמריקאית זיכיון בלעדי לחיפוש והפקה של דלקים מפצלי שמן בכל מרחב שפלת יהודה (238,000 דונם!). הרישיון שניתן תחת חוק הנפט הארכאי (חוק דרקוני משנת 1952), מאפשר לחברות הנפט לעקוף את כל חוקי התכנון והבנייה בישראל. בעומק הקרקע, כמה מאות מטרים תחתינו, שוכן מאגר גדול של חומר אורגני כחלק מהסלע, בדרכו להפוך לנפט, הסלעים האלה נקראים 'פצלי שמן'. התהליך הטבעי להפיכת פצלי השמן לנפט ייקח כמה מיליוני שנים. מסתבר שבשנים האחרונות מתקיימים בארה"ב מספר אתרי ניסוי, שבהם חברות הנפט מנסות לפתח שיטות להאצת התהליך באופן מלאכותי, על ידי החדרת צינורות לחימום ושאיבה לעומק הקרקע, וחימום שכבת הסלע ל-400 מעלות, למשך שנתיים. החימום גורם לחומרים האורגניים להשתחרר מהסלעים בצורת גזים, שאותם ניתן, באופן תיאורטי, לשאוב ולעבות לחומרי דלק. חשוב להדגיש כי שיטות להפקת דלקים מפצלי שמן על-ידי חימום מסיבי בתת הקרקע לא נוסו בקנה מידה מסחרי בשום מקום בעולם - מדובר בטכנולוגיות חדישות, וחוסר הוודאות לגבי ההשלכות הסביבתיות והסיכונים הכרוכים ביישומן רב ומדאיג.

השלכות סביבתיות ברמה המקומית: דליפות של מזהמים למי התהום, לזיהום קרקע, לפליטה של גזים רעילים ונפיצים לאוויר, לקריסות קרקע, ואולי אפילו להתלקחות ובערה סופוטנטית של הפצלים בעומק הקרקע.

השלכות על תשתיות לאומיות ומקומיות: לצורך הפקת 300,000 חביות נפט ליום, שהיזמים מצהירים שביכולתם לספק למדינה, יהיה צורך לחמם המון סלעים... הדבר יחייב השקעה אדירה של אנרגיה בהיקף של כמעט חצי מיכולת הייצור בישראל כיום. הדבר יחייב בניית תחנת כוח מיוחדת - רק כדי לספק אנרגיה לחימום הסלעים. מסתבר שהדלק שיתקבל הוא מוצר ירוד באיכותו, המכיל אחוזים גבוהים של גופרית. אין כיום בישראל בית זיקוק המסוגל להתמודד עם אחוזי גופרית כל כך גבוהים. המים שיישאבו תוך כדי התהליך יהיו מליחים, ומזוהמים בתוצרי לוואי רעילים מתעשיית הנפט, וצריך יהיה לבדוד ולפנות אותם - רק שאין לאן - הפרויקט הזה ככל הנראה גדול על ארץ זבת חלב ודבש.

תושבי חבל עדולם נלחמים נגד המיזם שעתידי להפוך את ביתם לאתר ניסויים. אבל את המחיר האמיתי של ההרפתקה ישלמו כל תושבי המדינה - שיאבדו את אחד מחבלי הארץ הפתוחים המיוחדים והאיכותיים ששרדו במרכז הארץ, לטובת האינטרסים הכלכליים של חברות נפט בינלאומיות ואילי הון אמריקאים.

פרטים נוספים באתר של מטה המאבק "בשביל עדולם" -
להצלת חבל עדולם,
<http://saveadullam.org>

ועכשיו רוכבים

שביל עגור הדרומי, הוא שביל מעגלי שתחילתו וסופו בכניסה למושב עגור, ברחבת החניה של מתחם האירועים - ארץ קדם, ומולו יקב עגור. מהחניה יוצאים ימינה לכיוון הכניסה לעגור עד לעיקול הכביש. בעיקול הכביש שמול הכניסה למושב עגור אנחנו פוגשים סמ"ש אדום חדש ופונים שמאלה אליו. השביל יורד תחילה

בין איקליפטוסים, מתעקל בין שיחי צבר ופוגש מעבר בקר ידידותי ועודי לרכבי אופניים. בהמשכו מעבר נוסף מאולתר שאינו יעודי בעליל והוא צפוי להיות מוחלף בקרוב. חוצים במעבר וממשיכים באדום מזרחה, במגמת עליה מתונה מימין חולפים פיצול עם סמ"ש כחול, דרכו נחזור בסיום הלופ. השביל המסומן אדום עובר בדופן הצפונית של האודי ומייד פונה ימינה ומתחיל טיפוס בסינגל בתוך המיוערת של האורנים והחורש הטבעי. רובו של השביל מסומן אדום, אם כי יש מקום לשיפור דווקא במקומות שבהם השביל מתעקל או מתפצל והרכב הממוצע נכנס לדילמה. הסינגל מתחלף בדרכי יער רחבות ושוב הופך צר ומטפס עד למפגש עם סמ"ש ירוק בו אנו פונים ימינה ואחרי כמה עשרות מטר שוב שמאלה בפניה חדה אל המשכו של האדום. הסינגל מטפס במתינות ועובר מספר של מדרגות סלע עד להנעתו לשיא הגובה בחורבת עקבה, שם אנו חוצים את שביל ישראל ומגיעים לנקודת גובה 368, המזמנת תצפית מנוחה בפנית שולחנות קק"ל בצל האורנים. ממזרח לנו אנו רואים את בתי הישובים גבעת ישעיהו וצפיריים, ואת המשכו של הסינגל, המסומן האדום. לאחר מנוחה נמשיך בסינגל במגמת ירידה הכוללת מספר סיבובים צפופים ומעט טחונים בעונה הזאת עד למפגש עם שביל רחב, מסומן כחול, בו נפנה ימינה. מכאן אנחנו מלווים בסמ"ש הכחול המתעקל וחוזר מערבה, תחילתו על קו גובה בשביל הרחב והמשכו במגמה משתנה דרך ציר העוקף מדרום את נ.ג. 251. כאן יש רצף של קטעי רכיבה מהירים ומדליקים, כולל סיבובים צפופים וירידות נחמדות. השביל הכחול חוצה בדרכו צפונה שתי שלוחות מעייפות ובסיומו הוא גולש בקטע מגניב, עד למפגש עם האדום, שם אנו פונים שמאלה ויוצאים חזרה דרך האקליפטוסים, אל העיקול בכביש 353 ולחנית הרכבים

אז מה היה לנו?

היה כיף לטייל בשביל שהוכן ונבנה במקצועיות ע"י קק"ל, מתוך מחשבה על רוכבי האופניים, התחשבות בהם ורצון לעודד לטייל. קק"ל פועלת עם הרוכבים ולטובתם. שביל עגור הדרומי הוא תוספת מבורכת למאגר השבילים ההולך ומתרחב, הוא מתאים כטיול קצרצר לימי הקיץ החמים ויהיה תענוג לדגום אותו בחורף ולשלב עם טיול ארוך יותר בפארק בריטניה. 📍

לתנבות: יורם חן yoram_hen@012.net.il

